

[Gade]

det i hvert fald mere en CD-ledet regering i forhold til diskussionen om arbejdsmiljø.

Jeg var som gruppeformand i morges leder af en drøftelse om en dagsorden, som kunne have samlet bredt flertal her i Folketinget, som ville have givet de rigtige sigtepillere for den fremtidige indsats på arbejdsmiljøområdet, som vi med glæde ville have stemt for sammen med alle de partier, der ville have tilsluttet sig, og vi havde regnet med, at dagen skulle ende sådan på en god måde.

Sådan er det jo ikke blevet, fordi CD skal markere sig. Så kan hr. Peter Duetoft stå og sige heroppe, at CD alligevel interesserer sig for arbejdsmiljøet, selv om man altså nu har gjort alt, hvad man kan, for at hindre, at vi får vedtaget en dagsorden, for det er jo det, der er realiteten. CD har indledt valgkampen også på dette område og på en utrolig turbulent måde, må jeg sige.

Jeg må slutte af med at håbe, at andre partier, som vel tilsammen udgør et flertal her i Folketinget, selv om regeringen nu er sammensat, som den er, alligevel – selv om SF's dagsorden ikke bliver vedtaget – vil arbejde videre efter de linjer, som ligger i den.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes, det var nogle interessante betragtninger, hr. Gade kom med, for jeg er enig i, at i dag tyder det på, at vi har en CD-ledet regering. Man kan efterhånden begynde at tvivle på, om der overhovedet er en ledelse. Statsministeren har jo i Det Fri Aktuelt i slutningen af sidste måned erklæret, at de fire partier var sluppet fri, og det er så det, vi oplever. I realiteten har vi jo ikke længere nogen ledelse af dette land, men det er da ikke noget, vi skal beklage, og så længe det er CD, der fører an, er det da kun en fordel.

Med hensyn til forespørgslen vil jeg ikke føje meget til det, jeg sagde i mit indlæg i redegørelsesdebatten. Arbejdsministeren sagde i sit svar på forespørgslen, at problemer med røg, støj og møg er ved at være løst i Danmark, og jeg er enig med ministeren i, at det er godt, at disse tunge problemer stort set er løst.

Der er stadig væk nogle udestående problemer, som vi også har drøftet tidligere i dag, med ensidigt gentaget arbejde, hvor bl.a. syersker og slagteriarbejdere udfører den samme arbejdsproces dagen lang og derfor tager ska-

de på helbredet. Det er så det, parterne har påtaget sig at få løst, nemlig at få reduceret skaderne til det halve af, hvad de er i dag, i år 2005.

Det må være vores opgave her i Folketinget, i Arbejdsministeriet og i Arbejdstilsynet at understøtte parternes arbejde med at reducere disse alvorlige lidelser.

Det, debatten i dag for mig at se måske mere har drejet sig om, og det kommer fra den socialdemokratiske arbejdsminister, har været, at man erkender, at der ikke er så mange af de gamle alvorlige problemer længere, og derfor må man finde på noget nyt. Der er det så, at man kaster sig over de psykiske problemer, for psykiske problemer er der jo nok af. Det er rigtigt, at der da også er alvorlige psykiske problemer, men spørgsmålet, som jeg også har været inde på tidligere, er, om det er noget, man skal løfte som en arbejdstilsynsopgave eller en arbejdsministeropgave. For mig at se er det indbegrebet af anstændig ledelse i en virksomhed, at man sikrer sig, at medarbejderne også har ordentlige psykiske arbejdsforhold, men vi kan ikke lave regler imod psykiske problemer, og vi kan i hvert fald ikke håndhæve dem.

Den jagt på at finde nye områder, man kan inddrage, for at Arbejdstilsynet til stadighed kan vokse og brede sig, fører for mig at se til det kedelige, at man begynder at devaluere hele diskussionen om arbejdsmiljøet. Vi burde koncentrere os om de alvorlige problemer og lade være med at tage sådan noget som, hvorvidt man må kravle op på sit eget tag, eller om man har psykiske problemer, med ind i det, man beskæftiger sig med centralt. De lette problemer må ligge i virksomhederne, og så må det være Arbejdstilsynets opgave at understøtte og udføre service over for virksomhederne og ikke drive klapjagt, som man lidt indimellem i hvert fald har indtryk af. Det er ikke Arbejdstilsynets opgave, og det er derfor vigtigt, at vi i dag diskuterer det forhold, at reglerne er blevet for omfattende.

Vi må her i Folketinget lave nogle mere enkle regler, arbejdsmiljøloven må strammes op. Vi har haft den i 20 år, og vi har knopskydninger, så nu er det på tide, at vi i forbindelse med denne langsigtede plan overvejer, om vi kan gøre det hele lidt mere enkelt, så vi alle sammen bliver klar over, hvad der er tilladt, og hvad der ikke er tilladt.